

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 75.953 van 28 september 1998
in de zaak A. 78.727/IX-1177.**

In zake : Rogier BRUGGEMAN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat E. BREWAEYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Leopold II-laan 117

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Financiën.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Rogier BRUGGEMAN op 1 juli 1998 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het koninklijk besluit van 27 maart 1998 waarbij hij bij wijze van tuchtstraf wordt teruggezet tot de graad van inspecteur;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van hetzelfde besluit;

Gezien het "verzoek tot voortzetting van de rechtspleging" ingediend op 7 juli 1998;

Gezien het arrest nr. 74.114 van 4 juni 1998 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 1 september 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 september 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. BREWAEYS, die verschijnt voor verzoeker, en van Inspecteur J. DE VLEESCHOUWER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat met betrekking tot de schorsingsvereiste dat de bestreden beslissing de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel moet berokkenen, verzoeker in essentie aanvoert dat de bestreden tuchtsanctie hem een moreel nadeel toebrengt;

Overwegende dat de Raad van State in zijn arrest nr. 48.299, TIERENTYEN-PAUWELS, van 28 juni 1994 heeft geoordeeld dat een terugzetting in rang door de vernedering en de schandvlek welke zij meebrengt op zichzelf een moeilijk te herstellen ernstig moreel nadeel veroorzaakt; dat deze conclusie ook in de onderhavige zaak geldt, nu verzoeker van de graad van hoofdcontroleur, die hem aan het hoofd heeft gesteld van een controlekantoor, teruggezet wordt naar de graad van adjunct-controleur die geen leidende functie inhoudt; dat de vereiste van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dus is vervuld;

Overwegende dat verzoeker als tweede annulatiemiddel de schending van het beginsel van de redelijke termijn aanvoert : hij stelt dat bij het beoordelen van de redelijkheid van de termijn rekening moet worden gehouden met de concrete gegevens van het geval en meer bepaald met de complexiteit van het dossier, de aard van de tuchtmaatregel en de houding van verzoeker; hij wijst er op dat hij op 21 februari 1994 werd verhoord over de feiten en dat de tuchtstraf pas werd uitgesproken op 27 maart 1998 terwijl geen enkel element een dergelijke duur verantwoordt : geen van de drie ten laste gelegde feiten was complex van aard en hij heeft het tuchtonderzoek nooit tegengewerkt maar integendeel steeds alle medewerking verleend en de gestelde vragen steeds vlug beantwoord;

Overwegende dat ook de verwerende partij erop wijst dat er bij het beoordelen van de redelijkheid van de termijn rekening moet worden gehouden met de concrete gegevens van het geval; dat zij meent dat het feit dat verzoeker verschillende omstandige bezwaren heeft ingediend tegen de voorgestelde tuchtstraffen en dat op de zitting van de Interdepartementale raad van beroep van 16 april 1997 vier dossiers tegen verzoeker werden behandeld, de zaak complexer heeft gemaakt

terwijl "ook de uiteindelijk voorgestelde tuchtmaatregel niet van aard (is) om overhaast en ondoordacht te handelen";

Overwegende dat de procedure op 21 februari 1994 is gestart met de vraag tot verantwoording die aan verzoeker is gericht en is geëindigd op 27 maart 1998 met de eigenlijke tuchtbeslissing : de totale duur is alzo 4 jaar en één maand; hoewel er rekening moet worden gehouden met het feit dat verzoeker in een buitendienst werkt en dat de procedure voor een deel gevoerd wordt door tussenkomst van het hoofdbestuur, wat een over en weer sturen van het tuchtdossier en dus tijdverlies meebrengt, zijn er drie min of meer langere periodes gedurende welke die procedure stil heeft gelegen zonder dat in het dossier daarvoor redenen te vinden zijn; zo wordt het dossier op 21 december 1994 na afhandeling van de fase van het voorlopig tuchtvoorstel, die werd afgewerkt op het niveau van de gewestelijke directie, overgezonden naar het hoofdbestuur; pas op 3 oktober 1995, dus negen maanden later, brengt het college van dienstcheefs het definitief strafvoorstel uit; noch de procedure noch de aard van de tenlastelegging lijkt deze periode te kunnen verantwoorden daar uit het dossier niet blijkt dat nog bijkomende onderzoeken werden verricht en het bezwaarschrift van verzoeker reeds was becommentarieerd door de gewestelijk directeur; wanneer het dossier dan op 30 september 1996, toch al weer bijna een jaar verder, aan de Interdepartementale raad van beroep wordt gestuurd, duurt het tot 16 april 1997, dus zes en een halve maand, alvorens deze raad een advies uitbrengt; uiteindelijk wordt pas op 27 maart 1998, dus elf maand na het advies van de Interdepartementale raad van beroep, de tuchtbeslissing genomen;

Overwegende dat in het dossier geen enkel element te vinden is dat zou kunnen verklaren waarom deze procedure zolang heeft moeten duren : de feiten

waren niet dermate ingewikkeld dat tijdrovende onderzoeken nodig waren, verzoeker heeft weliswaar omvangrijke verweerschriften ingediend, maar zij werden steeds zeer vlug ingediend en zij kunnen het grote tijdsverloop tussen de verschillende fasen niet verantwoorden; de verwerende partij maakt gewag van het feit dat er op de zitting van de raad van beroep vier verschillende beroepen van verzoeker werden behandeld wat de zaak compliceerde; er wordt evenwel nergens aangetoond dat deze zaken dermate samenhangen dat ze inderdaad tezamen moesten behandeld worden, het dossier wijst veeleer op het tegendeel aangezien het geen enkel stuk betreffende die andere zaken bevat en noch de Interdepartementale raad van beroep noch de tuchtoverheid elementen uit de andere zaken bij hun beoordeling van de onderhavige tuchtstraf hebben menen te moeten betrekken;

Overwegende dat het middel de vereiste ernst vertoont;

Overwegende dat de voorwaarden voor schorsing zijn vervuld,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het koninklijk besluit van 27 maart 1998 waarbij Rogier BRUGGEMAN bij wijze van tuchtstraf wordt teruggezet tot de graad van inspecteur.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op achtentwintig september
1900 achtennegentig, door :

de H.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. BORRET.